

Zuzanka a Pavlík

v pohádkové říši

ZÁBAVNÁ INTERAKTIVNÍ LOUTKOVÁ HRA PRO
PŘEDŠKOLNÍ DĚTI

Použité loutky:

Holčička Zuzanka

Chlapec Pavlík

Čarodějnice

Vodník

Ryba (*tu jsem nenašla, ale myslím, že by neměl být problém ji sehnat...*)

Víla

Drak

Maminka

Zuzanka: Ahoj děti! Jéjda, vás tu ale je, to mám velikou radost! Já se jmenuji Zuzanka a jsou mi už 4 roky. Komupak z vás jsou také čtyři roky, ať na mě zavolá nebo zamává!

/ticho/

Paráda, to je nás tu docela hodně! A víte vy, co se dnes bude dít?

/ticho/

Správně, budeme vám hrát pohádku! Ale pohádek už je hodně. Takže my vám budeme hrát pohádku, ale trochu jinak. Jakkpak asi jinak, že ano? Inu tak, že se do ní sami zapojíte. A tušíte, jak to uděláme? Úplně jednoduše! Když budu potřebovat s něčím poradit, obrátím se na vás a vy mi pomůžete. Souhlasíte?

/ticho/

Výborně!

Přiběhne zadýchaný Pavlík.

Pavlík: Zuzanko, to neuhodneš, co se stalo! Asi budu potřebovat pomoc!

Z: Copak, Pavlíku! Jsi můj bráška, ráda ti pomohu!

P: Právě jsem se stal svědkem velké loupeže!

Z: Jejda, a jaképak? Kdo co ukradl?!

P: Zničeho nic přiletěla čarodějnice a vzala mi aktovku se všemi věcmi do školy!

Z: No téééda, to bude maminka pěkně našťvaná!

P: Zuzanko, nepomohla bys mi ji najít? Víš, já budu mít kvůli tomu fakt doma pěkněj průšvih.

Z: No dobře, ráda ti pomůžu. Ale kampak ta čarodějnice letěla?

P: To já nevím, ale volala, že si pro aktovku mohu přijít do Pohádkové říše.

Z: Aha... No ale jak se tam dostaneme?

P: Tak to já... *(odmlka)*... taky nevím.

Z: Víš co, Pavlík... já znám takovou čarovnou říkanku. Četla jsem ji v jedné pohádkové knížce a prý slouží pro to, aby se děti mohly přenést do pohádkového světa.

P: Vážně? A prozradíš mi ji?

Z: Prozradím, je to asi takto:
   Hola hola hej, takhle hezky zatleskej (tleskání).
   Hola hola hej, ještě silně zadupez (dupání)
   Žaby raky, žaby raky
   Přeneste nás do pohádky

P: No jo, ale to vůbec nefunguje!

Z: Hmm... v té knížce bylo napsané, že to musí říct více dětí najednou, aby zaříkadlo získalo tu správnou sílu. Víte co, děti v hledišti, pomůžete nám?

/ticho/

Z: Paráda, tak říkejte se mnou – a pořádně tleskejte a dupezte. I ty, Pavlíku:
   Hola hola hej, takhle hezky zatleskej (tleskání).
   Hola hola hej, ještě silně zadupez (dupání)
   Žaby raky, žaby raky
   Přeneste nás do pohádky

Nová scéna – Pohádková země, rybník s vodníkem.

P: Zuzi, podívej se, kde jsme se to octli! No to je paráda! Děti v hledišti nás přenesli do Pohádkové země! Jé, a támhle u rybníka sedí vodník! Půjdeme se ho zeptat, zdali neví, kde bydlí čarodějnice, která mi vzala aktovku!

Z: Dobrý den, pane vodníku! Můžeme se vás prosím zeptat, zdalipak nevíte, kde tady v pohádkové zemi bydlí čarodějnice?

Vodník: Inu, věděl bych, ale copak za to?

Z: To my nevíme, co by takový vodník chtěl...

Vodník se zamyslí: Potřeboval bych pomoci s jednou zlou rybičkou. Podívejte se na ni! */vodník ukáže na rybu/*. Co se mě už natrápila! Nemůžu ji chytit, je mrštná a vždycky rychle uteče pryč. Plave si v rybníce, naschvál čeří vodu a plaší mi malé rybky, které se jí bojí. Přál bych si, aby odplavala zase zpátky do velkého jezera, odkud sem připlula.

Z: Ale jak vám můžeme pomoci?

V: Úplně jednoduše. Když všichni pořádně zadupeme, tak se lekne a odplave pryč.

P: Tak to my umíme pořádně zadupat. Zrovna před chvílkou jsme společně s dětmi dupali. Myslím, že se do toho můžeme pustit.

V: Výborně! Ale zazpíváme si k tomu ještě tu naši vodnickou písničku.

Z: A jakápak to je?

P: Zuzi, ty nevíš? No přece holka modrooká!

Z: Ahaa... no ale znají ji ostatní děti v hledišti?

P: Určitě, proč by neznali? A když ne, tak pomohou i rodiče */paní učitelka –dle situace/*.

Z: Tak fajn. Začneme tedy zpívat a u toho dupejte nožkami, ať vyplašíme tu zlou rybu! Děti, připravte se!

Všichni: Holka, modrooká /– stačí jedna sloka a u toho dupat/.

V průběhu písně – skoro ke konci – ryba odplave.

Vodník nakoukne do vody: Paráda, ta zlá ryba je pryč a už tu mám jen ty hodné. Děkuji vám, Zuzanko a Pavlíku! I vám, děti v hledišti! A že jste tedy dupali a zpívali, jen co je pravda!

Z: A kam máme nyní jít, kde tady v pohádkové říši bydlí čarodějnice?

Vodník se škrábe po hlavě: Inu, to se musím přiznat, že pořádně sám nevím. Ale vím, kdo vám to prozradí.

P: Kdo to bude?

V: Víla Naděnka. A bydlí támhle na tom paloučku – stará se tam o kytičky a ráda jim zpívá.

Z: Moc děkujeme, pane vodníku! Tak my se za ní vypravíme a poprosíme ji o pomoc.

V: Ahoj, děti! A děkuji, že jste mi pomohli!

Další scéna – palouček s vílou. Víla zrovna tančí, zpívá a pečuje o květiny.

Z: Dobrý den, vílo Naděnko!

P: Dobrý den, paní vílo!

V: Jé, dobrý den, děti! Kdepak jste se tady vzali?

Z: Přišli jsme ze světa lidí...

V: A pročpak jste sem přišli? Vždyť sem do Pohádkové země nepatříte?

P: Zlá čarodějnice mi vzala aktovku a smála se, že ji najdu v pohádkové říši. Nevíš, prosím, vílo Naděnko, kde máme čarodějnici hledat?

V: Ale samozřejmě, že vím. Já mám s čarodějnici pořád samé patálie. Neustále mi sem chodí trhat moje krásné květinčky! Kolikrát jsem jí jen říkala, ať to nedělá! Víte, co děti! Já vám to ráda prozradím, ale pomůžete mi nejprve odehnat zlého draka, kterého se bojím?

Z: No ale nebudeme se draka také bát?

P: A nesní nás?

V: Kdepak! On se zrovna najedl a spí támhle za tím kopcem. Má velký strach z lidí – byl tu totiž před lety princ a ten jej bodl mečem do nožičky. Takže jakmile vás uvidí, zcela jistě odletí pryč. Víš co, Pavlíku – ten princův meč tu zůstal. Vezmi si ho a drak si bude myslet, že se princ vrátil.

P: Výborně, tak to můžeme zkusit.

Z: A když tak budeme rychle utíkat.

V: Víte, co jsem si ještě vzpomněla? Tenhle drak se tuze bojí, když se nahlas zpívá o jiných zvířátkách. Neznáte nějakou písničku o zvířátku?

P: Zním – ale teď zrovna žádnou nevím.

Z: Já taky žádnou nevím. Ale možná nám pomohou děti v publiku. Děti, znáte nějakou písničku o zvířátku?

/ticho – děti volají písničku. Dle toho se může rozhodnout, co se bude zpívat. Kdyby nevěděli, tak třeba kočka leze dírou, to zná každý/.

Z: Paráda, tak tuhle písničku - /název/- zazpíváme všichni drakovi! A Pavlík mu pohrozí mečem! Snad se lekne, uletí a nebude už dělat zle naší víle Naděnce!

V: Už se na to těším, ale zároveň se bojím... Tak tedy pojďme, ať už to máme za sebou!

P, Z, V dojdou k drakovi, Pavlík začne hrozit mečem. Drak vycení zuby a jde proti Pavlíkovi.

Z: Tak, děti – a teď začneme zpívat naši písničku, aby drak Pavlíka nesnědl! Zpívejte všichni pěkně nahlas – i rodiče /případně paní učitelka – dle situace/, ať se drak pořádně lekne!

Kočka leze dírou...

Drak se ke konci písně lekne, otočí se a odletí pryč.

V: Jupííí!!! A drak je pryč! Už mě a zvířátka na paloučku nebude strašit! Moc vám, milé děti, děkuji za pomoc! A nejvíce tobě, Pavlíku, že jsi byl tak statečný!

Z: Nemáš zač, milá vílo! A prozradíš nám tedy, kde najdeme zlou čarodějnici?

V: Ale samozřejmě! Musíte jít támhle přes ten kopeček a dole v údolí uvidíte perníkovou chaloupku, ve které čarodějnice bydlí. A dám vám ještě jednu dobrou radu. Zdalipak víte, jak se jmenovaly děti, které čarodějnici na domečku loupaly perníček?

P: Určitě to známe, ale zrovna nevíme. Děti v publiku, vy víte, jak se v pohádce jmenovaly holčička a chlapeček, kteří loupali perníček z chaloupky čarodějnice?

/ticho/

Z: Jak, jakpak? Jeníček a Mařenka? Aha... Vílo Naděnko, děti v publiku nám poradily, že to byli Jeníček a Mařenka.

V: To je správně. Tak zkuste čarodějnici říct, že jste je viděli ve světě lidí. Ona má na ně dlouhou dobu zálsok, že ji strčili do pece.

Z: Výborně, děkujeme ti, milá vílo Naděnko.

V: To já vám děkuji za pomoc s drakem, děti! A dobře pořídíte!

Další scéna – perníková chaloupka. Pavlík zaklepe na dveře. Zvnitřku se ozve našťvaný hlas:

Kdo mě to zase otravuje – a zrovna když spím!

P: To jsem já, Pavlík! A jdu si pro aktovku, kterou jsi mi ukradla ve světě lidí!

/ticho/

Z – znovu opatrně zaklepe: Haló, kde jste kdo?

Dveře se otevřou: Tak Pavlíku, ty jsi mě tedy našel! A jak ses pro tři rybí šupiny dostal do kouzelného světa pohádek?

P: Za pomocí Zuzančiny říkanky! A jéjda – támhle vidím svoji aktovku!

Č: Ty se tak těšíš do školy, že nemůžeš být bez aktovky?

P: To se teda zrovna moc netěším... Ale maminka by mě vyhubovala, kdybych přišel domů bez aktovky a učení.

Č: Já ti ale aktovku jen tak nedám. Budete mi tady muset zamést na dvorku a nasekat dřevo!

Z: To nevadí, Pavlíku. Já zametu a ty nasekáš dřevo. Budeme to mít rychle hotové.

P: Dobře. A pak mi aktovku vrátíš?

Čarodějnice se jen zasměje a podá Pavlíkovi sekyrku, Zuzance koště: Uvidíme...uvidíme.

Pavlík seká dřevo a Zuzanka začíná zametat.

Č: A neznáte nějakou pěknou písničku, třeba o ovečce, aby vám šla práce lépe od ruky?

Z: Já znám jednu moc hezkou – děti v hledišti ji určitě budou znát taky. Pomůžete mi ji zazpívat?

A zdalipak víte, jakou písničku o ovečce mám na mysli?

Výborně, je to písnička Pásla ovečky. Tak si ji společně zkusíme zazpívat – a třeba čarodějnice konečně vydá Pavlíkovi aktovku!

P: Uff...no to by bylo načase, už mě z toho sekání dřeva bolí ruce!

Z:

*Pásla ovečky
v zeleném háječku*

*Pásla ovečky
v černém lese*

*Já na ní:
dupy, dupy, dup*

*Ona zas:
cupy, cupy, cup*

*Houfem ovečky
seberte se všecky,
houfem ovečky,
seberte se.*

Čarodějnice tleská: No tak to byla nádherná písnička, to mám velkou radost!

P: A dáš mi teď konečně moji aktovku? Podívej, dřevo už mám nasekané a Zuzanka pěkně zametla.

Č: Nedám! Chci si ji nechat, protože chci jít sama do školy!

P: To ale nejde, abys jen tak brala věci, které ti nepatří a pak si je nechávala!

Z: Víš co, Pavlíku... Tak na to budeme muset jít jinak. Čarodějnice, pamatuješ si na děti ze světa lidí, které tu byli před námi?

Č: Nooo... Samozřejmě! Vždyť mi tady z chaloupky oloupaly perníčku, že jsem jej musela měsíc znovu péct a lepit na chaloupku! A nakonec mě ještě strčili do pece!

Z: My víme, kde ty děti jsou! Proměnili se v ryby a jsou u vodníka v rybníku!

P: Ano, viděli jsme je tam!

Č: No jen počkejte, Jeníčku a Mařenko! Už nasedám na koště a letím vám dát za uši!

Čarodějnice nasedá na koště a letí pryč. Pavlík rychle vezme aktovku.

P: Ale co teď, jak se dostaneme zase zpátky do světa lidí?

Z: To je úplně jednoduché, Pavlíku. Řekneme zase stejné zaklínadlo, jaké jsme vyslovili, když jsme sem přišli. Pamatuješ si ho?

P: Jasně, že pamatuji, je to:

Hola hola hej, takhle hezky zatleskej (tleskání).

Hola hola hej, ještě silně zadupej (dupání)

Žaby raky, žaby raky

Přeneste nás do pohádky!

Z: Výborně! Jenomže teď nemůžeme říct, abychom se přenesli do pohádky, ale do světa lidí – za maminkou. Básnička tedy bude takto:

Hola hola hej, takhle hezky zatleskej (tleskání).

Hola hola hej, ještě silně zadupez (dupání)

Nechcem tu být ani malou chvíli

My chceme, my chceme, vidět naši maminku!

P: A proč to tedy nefunguje - vždyť jsme pořád před chaloupkou čarodějnice?

Z: Inu, to nám musí zase pomoci děti v hledišti. Pomůžete nám, děti? Řeknete kouzelnou formulu s námi, abychom se přenesli z Pohádkové země domů za maminkou?

Děti odpovídají.

Paráda, a budete i dupat a tleskat?

Děti odpovídají.

Výborně, tak se do toho společně pustíme!

Hola hola hej, takhle hezky zatleskej (tleskání).

Hola hola hej, ještě silně zadupez (dupání)

Nechcem tu být ani malou chvíli

My chceme, my chceme, vidět naši maminku!

P: Ale co se děje, Zuzanko? Vždyť jsme pořád tady?

Z: Děti asi málo volaly. Zkusme to říct ještě jednou, ale hlasitěji. A pořádně dupejte a tleskejte!

Hola hola hej, takhle hezky zatleskej (tleskání).

Hola hola hej, ještě silně zadupez (dupání)

Nechcem tu být ani malou chvíli

My chceme, my chceme, vidět naši maminku!

Další scéna – dětský pokoj a v něm maminka.

M: Jejda, děti! Kdepak jste se tady vzali? To jsem se vás ale lekla!

Zuzanka a Pavlík běží maminku obejmout, Pavlík odhodí aktovku.

Z: To jsme rádi, že tě zase vidíme, maminko naše!

M: Já vás taky...ale nač tolik radosti, když jdete ze školy?

P: Dneska byla škola přímo pohádková, maminko. A my jsme prostě jen někdy rádi, že můžeme být tady s tebou doma...

/pro představení s rodiči a dětmi/

Z: Děti, a pokud tady máte s sebou svoji maminku, tatínka, babičku či dědečka, tak je také pěkně obejměte!

